

[Oluf Johansen.]

de Betragtninger, jeg ved samme Sags Behandling anstillede i Fjor, til Slut sige et Par Ord herom.

Jeg talte dengang om Ligestilling inden for dansk Landbrug, om at disse Tidens uheldige Vilkaar ikke maatte føre med sig urimelige Forskydninger i Indtægtsforholdene mellem de forskellige Størrelsesgrupper. Den efterfølgende Tid med de sidste Oplysninger fra Landøkonomisk Driftsbureau berettiger mig til at sige, at mine Betragtninger i Fjor ikke har været ugrundede. Bedre Indtægter af Gaardmandsbruget, store, betydelige Indtægter for det største Landbrug, medens Husmandsbruget, særlig de mindste Husmænd, ikke har faaet en Indtægtsstigning, der modsvarer den Udgiftsstigning, Tiden har ført med sig, derimod en Indtægtsnedgang som Følge af de reducerede Besætninger, og kun paa Tørveegnene, hvor ekstra Kørsel udbydes, en Mulighed for Erstatningsindtægter. Ja, saadan er i store Træk Helhedsbilledet af dansk Landbrug i Dag. Og her er Landbrugsproblemer ikke blot for Øjeblikket, men ogsaa for Fremtiden. Her lægges Grunden til stigende Jordpriser, til Landboudommens Vanskeligheder med Hensyn til Erhvervelse af Hjem som frie Mænd og Kvinder, og her lægges, maaske, Grunden til den næste Landbrugskrise.

Men nu præger 3 daarlige Høstaar paa samme Egne af Landet Landbrugets økonomiske Stilling og Billedet af dansk Landbrug. Vel har Kartoffel- og Rodfrugtavl klaret Forholdene for disse Egne, men tænk paa, hvad alene det betyder for saadanne Egne, at man i Vinter og nu i Foraaret for nogenlunde at kunne opretholde Besætningerne har været nødt til at foretage store Halmkøb. Tænk paa, hvad det betyder for de forskellige Grupper af Landmænd i de gode og i de daarlige Egne, hvad det betyder for store Landmænd i gode Egne med Salg af Halm, og hvad det betyder for alle Størrelsesgrupper af Landmænd i de daarlige Egne med den daarlige Høst. En Landmand fra en af de Egne gjorde mig opmærksom paa, at han paa sit Loft havde liggende Halm, som købt stod ham i 1 Kr. pr. Foderenhed. Jeg spørger i den Forbindelse den højtærede Landbrugsminister, om ikke hele dette Halmspørgsmaal har den højtærede Ministers Bevaagenhed.

Til sidst vil jeg gerne sige om Kornlovsforslaget, at vi har vore store Betæneligheder ved dets Gennemførelse, men jeg gaar ud fra, at Stillingen er den, at den højtærede Landbrugsminister gennem Forliget

er bundet til den Afgørelse, Forliget indeholder. Er dette ikke Tilfældet, ja, saa vil jeg henstille, at man drøfter Forslaget videre og søger at faa rettet de Ting i det, som vi fra det mindre Landbrugs Side ikke har formaaet gennem Forliget at faa gennemført; men er Ministeren bundet, ja, da maa man lade Sagen ekspedit gaa videre og stemme for Forslaget, saaledes som det er formet ved Forliget.

J. S. Foget: Det er indlysende, at det er vanskeligt at fastsætte Regler i en Kornlov, som vil tilfredsstille alle — det vilde være umuligt —, og en Kornlov er jo for Tiden en Nødvendighed. Det Resultat, Ministeren her forelægger efter langvarige Forhandlinger med Landbrugsorganisationerne, er da ogsaa et Kompromis, men efter min Mening paa visse Punkter et daarligt Kompromis. Det er ganske særlig § 2, Reglerne om Forbeholdsretten, jeg er utilfreds med. Desværre har relativt mange Landmænd maattet skyde sig ind herunder. Den Reduktion, som blev vedtaget sidst, fra 4 til 3 Tdr. pr. voksent Kreatur, har ramt meget haardt. Jeg vil imidlertid gerne, inden jeg for mit Vedkommende tager endelig Stilling til Forslaget, bede den højtærede Minister svare mig paa enkelte Spørgsmaal.

For det første staar der i § 2 a, at man maa beholde 200 kg Korn pr. ha, der har baaret Kornafgrøde Aaret forud. Hvis en Mand nu ønsker at udvide sit Kornareal og har maattet skyde sig ind under Forbeholdsretten, vil Ministeren da ikke anse det for rimeligt, at han faar Lov til at beholde i Forhold til det Areal, han agter at tilsaa, i Stedet for i Forhold til det Areal, han havde tilsaaet sidste Aar? Jeg vil gerne bede Ministeren svare herpaa.

Reglerne i § 2, Stk. 2, der gaar ud paa at straffe en Formindskelse af Kornarealet, er jeg for mit Vedkommende absolut imod, i Særdeleshed naar man samtidig animerer til forøget Dyrkning af Sukkerroer og Kartoffler, og det har man fra Landbrugsorganisationernes og Ministeriets Side gjort. Det vil derfor i denne Forbindelse være af Betydning at faa at vide af Ministeren, hvad der menes med Dispensationsreglerne — de staar meget uklart anført —, i Særdeleshed, hvad der menes med Udtrykket: „naar Aarsagen til det mindre Kornareal ikke kan lægges Bjeren til Last“. Hvis vedkommende har formindsket Arealet, fordi han vil dyrke Industriplanter eller udvide Arealet med Sukkerroer og Kartoffler, er dette da tilstrækkeligt Grundlag for Dispensation, eller er det det ikke?